

LENINA KAROĢS

VISU ZĒMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

CETURTDIEN,

1986. GADA

10. APRILĪ

Nr. 43 (5427)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

Piecgādes devīze — paātrinājums un kvalitāte

Ar mūsu šefu palīdzību

Suvorova kolhoza partijas un komjaunatnes organizāciju kopīgajā sapulcē apspriesti uzdevumi, kas jāveic, lai sekmīgi aizvadītu pavasara lauku darbus un palielinātu lauksaimniecības produkcijas ražošanu.

Izstrādāts pavasara sējas grafiks. Katrs mehanizators zina savu uzdevumu, izstrādā normas, kā arī darba apmaksu. Izveidoti divi komjauniešu un jauniešu posmi. Ražošanas nodalās sējas dienās darbosies partijas pagaidu grupas.

Zināmas grūtības sagādā mehanizatoru trūkums, patlaban saimniecībā nepietiek četrus traktoristu. Ceram, ka palīdzēs šefi no Rīgas, ar kuriem ik gadus noslēdzam līgumus par savstarpēju sadarbību un palīdzību. Pašreiz galvenais uzdevums — pabeigt pavasara lauku darbus nepieciešamās tehnikas remontu. Sapulcē apstiprinājām pasākumu plānu sējas dienām, atbildīgos par to izpildi un izpildes termiņus.

K. ZABALUJEVA,
Suvorova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre

Lai darbs būtu sekmīgs

Mūsu saimniecības komunisti par vienu no galvenajiem uzdevumiem patlaban uzskata sekmīgi sagatavoties un aizvadīt pavasara lauku darbu cēlienu.

Partijas sapulcē apstiprināts partijas un komjaunatnes pagaidu grupas sastāvs pavasara sējas laikam. Grupu vadīs Valentīna Anspoka. Nolemts lauku darbu gaitu regulāri apspriest plānošanas sanāksmēs.

Partijas sapulcē, kurā apspriedām komunistu uzdevumus, atzīmēts, ka lauku darbiem visumā labi sagatavota tehnika. Lielu uzmanību nolēmām veltīt mine-

rālmēslojuma racionālai izmantošanai, organiskā mēslojuma pareizai iestrādei. Saimniecībā jau esam sākuši gatavot slāpekļa minerālmēslojuma šķīdumu, kuru lietosim laukos, kur ieviesta intensīvā tehnoloģija.

Divos kolhoza ražošanas iecirkņos ieviests brigādes darbuzņēmums. Protams, lai šī metode ieņemtu pienācīgu vietu saimniecības sistēmā, būs vēl daudz jāstrādā.

P. KOCKERS,
kolhoza «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācijas sekretārs

Pirmajā ceturksnī — teicami

1986. gada pirmo ceturksnī sekmīgi beidzis Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvs — visi trīs pamatražošanas cehi izpildījuši plāna uzdevumus.

Realizētās produkcijas plāns izpildīts par 113,5 procentiem. Kombināta saražota virsplāna preču produkcija par 94 tūkstošiem rubļu. Salīdzinot ar attiecīgo periodu pagājušajā gadā, pieaugums ir 14,6 procenti. Produkcijas apjoma pieaugums galvenokārt sasniegts, ceļot darba ražīgumu.

Kieģeļu cehs pirmajā ceturksnī virs plāna devis vairāk nekā 500 tūkstošus kieģeļu. Labi strādājis arī keramzīta ceha kolektīvs. Salīdzinot ar pagājušā gada pirmo ceturksnī, keramzīta

ražošanas apjoms pieaudzis par 25 procentiem.

Mehāniskais cehs saražojis produkciju par 32 tūkstošiem rubļu vairāk nekā bija paredzēts plānā. Kā labākos mehāniskajā cehā var nosaukt Leonida Semjonova posmu, kā arī Josifa Vorobjova posmu un Jāņa Bokāna brigādi.

Mūsu kombināta kolektīvs ir apņēmības pilns arī turpmāk strādāt tikpat sekmīgi, ieviešot zinātnes un tehnikas sasniegumus, intensificējot ražošanu, godam izpildīt divpadsmitās piecgādes pirmā gada plānu un sociālistiskās saistības.

G. TAMSONE,
Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta vecākā ekonomiste

Iedzīvotāju labā

Savu galveno uzdevumu — pilnīgāk apmierināt iedzīvotāju vajadzības pēc dažādiem pakalpojumiem veidiem, samazināt darba izlētību māsaimniecībā un atvieglot to — līdz ar divpadsmitās piecgādes sākumu centīgi pilda rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs. Par to liecina pirmā ceturkšņa rezultāti.

Sadzīves pakalpojumu apjoms izpildīts par 116,3 procentiem. Tas nozīmē, ka plānoto 197 tūkstošu rubļu vietā veikti pakalpojumi par 229,2 tūkstošiem rubļu. Izpildīts cerētais gandrīz visos pakalpojumu veidos. Iedzīvotājiem sniegto maksas pakalpojumu ceturkšņa plāns izpildīts par 116,1 procentu (naudas izteiksmē tas ir 195 tūkstoši rubļu).

Teicami strādājuši Veronikas Usanovas vadītā trikotāžas ceha

ļaudis — uzdevums izpildīts par 126,5 procentiem un virs plāna saražoti trikotāžas izstrādājumi par 5,8 tūkstošiem rubļu. Veļas mazgātavu un ķīmiskās tīrītavas sniegtie pakalpojumi ir bijuši labāki par cerēto. Reģīnas Nagles vadītā kolektīvs plānu izpildījis par 112,9 procentiem. Aizvien labi veicas frizieriem — ceturkšņa plāns izpildīts par 119,5 procentiem (pakalpojumi sniegti par 4 tūkstošiem rubļu vairāk nekā cerēts). Ceturksnī veiksmīgi noslēguši arī dzijas izgatavotāji — plāns izpildīts par 212,4 procentiem.

Cerīgs rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam gada pirmais ceturksnis bijis arī tautas patēriņa preču ražošanā — plāna izpilde sasniedza 109,7 procentus.

L. BIRZNIECE

Pilnvaroto pārstāvju sanāksme

8. aprīlī rajona izpildkomitejas zālē uz sanāksmi pulcējās rajona kolhozu pilnvarotie pārstāvji. Lopkopēji, laukkopēji, mehanizatori, inženier tehniskie darbinieki un galvenie speciālisti noklausījās agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētāja vietnieka A. Eglīša ziņojumu «Par rajona kolhozu saimnieciski finansilās darbības rezultātiem 1985. gadā un uzdevumiem 1986. gadā».

Ziņojumā tika atzīmēts, ka, sagaidot PSKP XXVII kongresu un Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresu, rajona lauksaimniecības darbinieki godam izpildījuši 1985. gada un kopumā XI piecgādes nozīmīgākās sociālistiskās saistības lauksaimniecības produktu ražošanā un pārdošanā valstij.

Kolhozi un padomju saimniecības valstij pārdevušas par 20,4

tūkstošiem tonnu graudu, par 10,3 tūkstošiem tonnu — kartupeļu, par 12,8 tūkstošiem tonnu — piena, par 10,5 tūkstošiem tonnu gaļas vairāk nekā iepriekšējā piecgādē.

Tomēr jāatzīmē, ka 1985. gadā un XI piecgādē kopumā netika izpildīts līnu produkcijas valsts piegādes plāns. Samazināta graudu bruto ieguve, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, par 13 tūkstošiem tonnu. Celniecības organizācijas nav izpildījušas piecgādē plānotos uzdevumus celtniecībā un montāžā.

Pēc tam notika debates. Kolhoza «Zelta vārpa» galvenā ekonomiste Proskovja Marcinkeviča pastāstīja, kā saimniecībā arvien plašāk tiek ieviests vienotais brigādes darbuzdevums. Viena atzīmēja, ka cilvēki kļuvuši disciplinētāki, vairāk rūpējas par ekonomiju.

«Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks S. Nestereņoks, Lenina kolhoza govju mehanizētās slaukšanas meistare V. Pudule, K. Marksa kolhoza galvenais agronoms D. Valainis un kolhoza «Nākotne» dispečere operatore H. Kivleniece atzīmēja panākumus un trūkumus savos darba kolektīvos, izteica savus priekšlikumus ražošanas problēmu risināšanai.

Rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja I. Mihailova ieteica saimniecībās rūpīgāk risināt iedzīvotāju sociālās nodrošināšanas jautājumus, bet rajona agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētājs J. Vucēns atzīmēja, ka, neskatoties uz sasniegumiem, turpmāk jāstrādā vēl labāk.

Rajona kolhozu pilnvaroto sanāksme pieņēma lēmumu.

A. INDANS

PAR RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES SESTĀS SESIJAS SASAUKŠANU

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēmusi sasaukt septiņpadsmitā sasaukuma rajona Tautas deputātu padomes sesto sesiju šī gada 16. aprīlī rajona izpildkomitejas zālē. Sesija sāks darbu plkst. 11.00.

Sesijā izskatīs šādus jautājumus:
1. Par vietējo padomju uzdevumiem atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem.
2. Deputātes A. Zvanas pārskats par darbu vēlēšanu apgabala.
3. Par vēletāju norādījumu izpildes gaitu.

VĒLETĀJU ZINĀŠANAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte **AGNĪJA IVANOVA** (Preiļu 259. vēlēšanu apgabals) pieņems vēletājus Preiļu pilsētas izpildkomitejā 11. aprīlī no plkst. 16.00 līdz 18.00.

Aglonas padomju saimniecības mehanizatori gatavoja pavasara lauku darbiem. Sakārtoti 90 procenti traktoru, nepieciešamais piekabes inventārs. Līdz sējas sākumam dažiem piekabes rīkiem vēl jāzādara regulēšana.

ATTELOS:

◆ kāpurķēžu traktoru vislabāk sagatavojis darbam pieredzējušais mehanizators Jāzeps Valainis;
◆ mehanizators Jānis Indrikovs (no labās) saņem tehnisko talonu — traktors sagatavots teicami.

J. SALNAVIESA foto

Padomju celtniecība

Deputāti to spēj

Vārkaņas ciema Tautas deputātu padomē darbojas sešas pastāvīgās deputātu komisijas. Viena no aktīvākajām ir kultūras, izglītības, veselības aizsardzības, sporta un sociālās nodrošināšanas pastāvīgā komisija. Tajā iekļauti trīs deputāti: Valentīna Vaivode, Veneranda Upeņiece, Semjons Grigorjevs. Jau vairākus sasaukumus šo pastāvīgo komisiju vada ciema feldšeru un vecmāšu punkta vadītāja deputāte Valentīna Vaivode — cilvēks, kuram ciema iedzīvotāju vidū ir liela autoritāte, kurš iemantojis ļaužu mīlestību un atziņību.

Komisijai ir liels darba apjoms, jo tā gādā par ciema iedzīvotāju brīvā laika organizēšanu, atpūtu. To visu nodrošināt ir diezgan grūti, jo nav kluba vadītāja. Un tomēr, pateicoties pastāvīgās komisijas locekļu iniciatīvai, nevaram sūdzēties, ka ciema klubā nenotiktu kultūrmasu pasākumi.

Sekmīgi darbojas bērnu ansamblis. «Bitīte», sieviešu vokālais ansamblis un etnogrāfiskais ansamblis. So kolektīvu darbībā lielu palīdzību sniedz diriģents Jānis Teilāns.

14. martā uz savu pirmo vakaru pulcējās atturības veicināšanas kluba biedri. Vakarš bija sagatavots interesants, ar izdomu. Tā organizēšanā iesaistījās arī komjaunieši, īpaši atsaucīga bija Sandra Rosicka. Jāatzīmē, ka šis vakars bija kā loģisks turpinājums ciemā plaši izvērtstajam zūpības profilakses darbam. Kom-

sija nēmusi uzskaitē un ik mēnesi kontrolē četras ģimenes, kurās vecāki reizumis lieto alkoholiskos dzērienus, nepievērš vajadzīgo uzmanību bērnu audzināšanai. Šajā darbā lielu palīdzību sniedz ārste pediatre Rita Maskalāne un Vilma Koķe. Runājot par pasākumiem veselības aizsardzībā, jāatzīmē, ka 1986. gadā dispanserizāciju izgājuši 304 cilvēki. Labi organizēta arī donoru kustība. Ciemā aktīvākie donori ir V. Vaivode, A. Ceirāne, A. Spūle, L. Kacere, J. Dzerkalis, A. Lavrenovs, E. Makarovs, N. Kirilovs.

Februārī daudzi mūsu ciema iedzīvotāji piedalījās sporta dienā. Slēpošanas sacensībās iesaistījās gan individuāli, gan ar visām ģimenēm. Protams, vēlamies, lai aktīvāk sporto komjaunieši un jaunieši.

Komisija daudz uzmanības velta vientuļajiem pensionāriem, kuru ciemā ir salīdzinoši daudz — 64 cilvēki. Pārbaudām viņu dzīves apstākļus, organizējam nepieciešamo palīdzību. Tiesa, šajā jomā problēmu vēl ir pietiekami, un komisijas locekļi domā, kā ātrāk un labāk visu nokārtot.

Komisija paveikusi daudz, tomēr jāpadara vēl vairāk, jo kultūra, sports un iedzīvotāju atpūtas organizēšana vēl nav vajadzīgajā līmenī.

I. TROFIMOVA,
Vārkaņas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretāre

Pieredzes apmaiņas brauciens

Republikas Kultūras ministrijas organizētajā pieredzes apmaiņas braucienā pa Lietuvas PSR piedalījās rajona kultūras nama direktore S. Kurtiņa un Līvānu kultūras nama direktors A. Sopolis. Viņš pastāstīja:

Pieredzes apmaiņas braucienā iepazināmies ar Viļņas un Kauņas, ar Traķu un Elektrēnu rajonu kultūras iestāžu darbu. Lietuviešu pieredze kultūras darba organizēšanā likās ļoti vērtīga. Galvenos rajona kultūras pasākumus tur koordinē rajona kultūras nams, tiem līdzekļus saņem no centralizētā vienotā kul-

tūras fonda. Izrādās, ka mūsu kaimiņiem nav problēmu kultūras iestāžu materiālās bāzes nodrošināšanas jautājumos. Visi uzņēmumi vienotajā fondā ieskaita trīs procentus no kultūrmasu darbam atvēlētajiem līdzekļiem. Šīs summas ir pietiekoši gan instrumentu, gan tērpu, gan mēbeļu iegādei, gan citām kultūras iestāžu vajadzībām.

Fatika lietišķums, konkrētība kultūras pasākumu plānošanā, rīkošanā. Pieredzes apmaiņas brauciena laikā tikāmies ar Lietuvas PSR kultūras ministru.

A. VELDRE

PIRMS gadiem trīsdesmit vai četrdesmit par šofera amatu sapņoja vai katrs puika, gluži tāpat kā tagad sapņo par kosmiskajiem ceļojumiem uz tālām planētām. Automobiļa vadītāja apliecība nu kļuvusi par viegli un vienkārši sasniežamu mērķi, jo «Nivas», «Ziguli» un «Volgas», nemaz nerunājot par darbīgajiem GAZiem, MAZiem un BelAZiem, nīrbēt nīrb gan mūsu pilsētu ielās, gan platajos un taisnajos lauku ceļos.

Pirms divdesmit diviem gadiem pie automobiļa stūres pirmo reizi sēdās arī Kaspars Bruzgulis. Toreiz vēl pavisam jauns puisis, kas tikko uzvilcis mugurā Padomju Armijas karavīra formas tērpu. Dienests pagāja. Toties, kad vajadzēja izšķirties, ko darīt tālāk, nekāda galvas laužšana nebija vajadzīga. Tika nolemts, ka strādās par šoferi. Un tā — visus šos gadus Kaspars Bruzgula pirmā un vienīgā darba vieta ir rajona sakaru mezgls.

Garāžas priekšnieks Antons Pastars:

— Ikvienam darbam ir vaja-

Piecgades pirmrindnieki

TALANTS PLUS PRAKSE

dzīgs kaut nedaudz talanta. Bet ar to vien ir par maz — pacietību, godīgumu pret saviem uzdevumiem vēl vajag. Un noteikti, arī praktisko pieredzi.

Šoferim taču jābūt kā ārstam — jādzird, citreiz pat intuitīvi jājūt, kas un kurā vietā mašīnai sāp. Sādas iemaņas, manuprāt, nāk tikai ar gadiem, jaunie šoferi gluži vienkārši nav iemānījušies. Toties Kaspars virtuozī prot novērst savā braucamrīkā ikvienu kļūmi, reizēm pat tad, kad tā vēl nav paspējusi, kā saka, nākt uz āru.

Nu ko, šāds raksturojums (it īpaši, ja skan no visticākā priekšnieka mutes) ir tīrais kompliments. Un Kaspars Bruzgulis to ir ar pilnām tiesībām nopelnījis. Ne velti viņa fotogrāfija ievietota rajona Goda plaksnē, ne velti saņemti neskaitāmi sakaru mezgla administrācijas Goda raksti un pateicības. Arī pagājušajā gadā otrajā, trešajā un ceturtajā ceturksnī viņš ir izcīnījis godalgotas vietas sakaru mezgla autosaimniecības šoferu sociālistiskajā sacensībā.

Tiesa, kolektīvs nav liels — tikai sešpadsmit cilvēku. Toties visi ļoti pazīst cits citu, zina katra vainas un trūkumus. Die-

nas palet bez kašķīgiem strīdiem, bez pārmētiem, ka viens ir strādājis vairāk, bet otrs mazāk. Viri zina, ka piemānīt nedrīkst, jo tad zaudēs visa brigāde.

Ik mēnesi autosaimniecībā vērtē sociālistisko saistību izpildes gaitu. Mūsu tikšanās reizē Kasparam Bruzgulim svarīgākais bija gatavoties drīzākal tehnikas skatei. Komisija, saka, ar katru gadu stingrāka un prasīgāka kļūstot — mašīnu no visām pusēm un līdz pēdējai skrūvītei izpētīt. Jo svarīgi ir tas, kādu vērtējumu mašīna saņems, individuālajās sociālistiskajās saistībās katrs šoferis devīs konkrētu solījumu.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir taupīga un ekonomiska benzīna lietošana. Gada laikā ekonomijas rezultātā jāietaupa divi procenti benzīna. Vai tas ir daudz vai maz? Antons Pastars un Kaspars Bruzgulis saka, reāli vien esot, ja tikai... Izrādās, ka šis skaitlis nenozīmīgs «ja tikai» ietver sevi daudz. Gan bremsēm jābūt kārtībā, gan aizdedzei un karburatoram noregulētam. Pie tam — pie stūres jāšēž kārtīgam braucējam, nevis vēja grābšlim, kas triec savu mašīnu ar pilnu gāzi, vai tur

kalns vai ieleja. Jaunajiem, protams, patīk ātrums, patīk viegluma sajūta, kāda rodas, kad spidometrs rāda 100 kilometrus stundā. Tikai no ekonomijas tad vairs nebūs ne vēsts, un cik tad tālu arī līdz nelaiemei.

Divu gadu desmitu gaitā pieredzējušais autovadītājs ir apliecinājis savas tiesības kontrolēt un pārbaudīt kolēģus. Ik mēnesi pāris vakari tiek veltīti dežūrām uz rajona ceļiem.

Ilgus gadus Kaspars Bruzgulis sēdēja pie GAZ-69 stūres. Nu jau ceturto gadu viņam uzticēta «Niva» (gluži vai «jāpūnaks krāsā»).

Iet dienas. Pavisam drīz pa sakaru mezgla garāžu atvērtajām durvīm varēs redzēt parka kļavu ziedus. Bet šoferu ikdiena būs tikpat ierasta un saskaņota kā ziemā vai rudenī. Mainīsies maršruti, zem riepām zibēt aizbīdēs asfaltēti ielceļi un putekļainas vai dublainas zemes ceļu grammas. Un aiz muguras paliekošie cilvēki varbūt pat neiedomāsies, ka tikko garām pabrauca viens no labākajiem sakaru mezgla un arī viens no labākajiem rajona šoferiem.

L. BIRZNIECE
J. SILICKA foto

PSKP XXVII kongresa lēmumos izvirzīt uzdevumus pakāpeniski pārvērst būtiskās atšķirības starp pilsētu un laukiem. Tā risināšana arvien lielāku nozīmi iegūst arī lauku ļaužu domu izpēti ar anketēšanas palīdzību. Tādus pētījumus dažādos republikas rajonos sistemātiski veic Latvijas Valsts universitātes ekonomikas specialitāšu studenti.

Tirdzniecības fakultātes 3. kursa studente Dace Anspaka izstrādājusi zinātnisko darbu «Pilsētas un lauku būtisko atšķirību pārvēršanas problēmas», kura pamatā ir pētījumi mūsu rajona kolhozā «Krasnij Oktjabrj» un Rudzātu padomju saimniecībā. Tie izdarīti ar anketēšanas metodi, aptaujājot kolhoza un sovhoza dzīvojošos un strādājošos cilvēkus. Daces Anspakas darbs republikāniskajā studentu zinātnisko darbu konkursā ieguvis 1. vietu.

Publicējam fragmentus no zinātniskā darba.

SAIMNIECĪBU, KURAS VEIKTA APTAUJA, SOCIĀLI EKONOMISKĀIS VERTEJUMS

Jebkura lauksaimniecības uzņēmuma ekonomiskais vērtējums ir atkarīgs gan no tā darbības rezultātiem, gan no ražošanas līmeņa, kāds sasniegts pārējās attiecīgā rajona saimniecībās un republikā kopumā.

Sādā aspektā ir lietderīgi salīdzināt arī Preiļu rajona aptaujāto saimniecību ekonomiskās darbības galveno rādītājus ar šī rajona saimniecību, kā arī ar mūsu republikas lauksaimniecības uzņēmumu vidējiem rādītājiem.

Padomju saimniecība «Rudzāti» krievu vien atpallek no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» gan nodrošinātībā ar pamatfondiem, darba resursiem, gan arī pēc citiem rādītājiem. Piemēram, rentabilitāte kolhoza «Krasnij Oktjabrj» ir 57,7 procenti, turpretī padomju saimniecība «Rudzāti» tā ir 21,8 procenti. Arī darba samaksas līmenis par vienu cilvēkdienu ir ļoti atšķirīgs. Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» tas sasniedz 9,3 rubļus, bet padomju saimniecībā «Rudzāti» — 6,03 rubļus.

Aptaujas rezultātu analīze liecina, ka strādnieki un kalpotāji

padomju saimniecībā «Rudzāti» arī darba organizāciju, kultūras dzīvi vērtē kā daudz zemāk atīstītu nekā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kolhoznieki.

Taču pēdējos gados padomju saimniecībā «Rudzāti» ir vērojama strauja virzīšanās augšup. Pirms dažiem gadiem šī saimniecība pēc ekonomiskās darbības rādītājiem parasti ierindojās pēdējā vietā rajonā, bet tagad tā ir krievu vien pakāpusies augšup. Lielu ieguldījumu šī jomā veicis jaunais padomju saimniecības direktors L. Spūlis.

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» ekonomiskās darbības svarīgākie rādītāji ir augstāki nekā vidēji Preiļu rajonā.

Ražošanas pamatfondi kolhozā uz 100 hektāriem ir 193,4 tūkstoši rubļu, turpretī rajonā — 133,5 tūkstoši rubļu.

Arī nodrošinātība ar darbspēku kolhoza ir daudz augstāka. Rajonā uz 100 hektāriem vidēji ir 3,5 cilvēki, kolhozā «Krasnij Oktjabrj» — 10,5 cilvēki, bet padomju saimniecībā «Rudzāti» — tikai 5,7 cilvēki.

Rentabilitāte kolhozā «Krasnij Oktjabrj» ir par 25 procentiem augstāka nekā rajonā, bet padomju saimniecībā tā ir par 10,9 procentiem zemāka nekā vidēji Preiļu rajonā.

DIVAS SAIMNIECĪBAS

Svarīgi ir ievērot arī saimniecības dzīvojošo cilvēku domas par savas saimniecības attīstības līmeni. 90 procenti aptaujāto lauku iedzīvotāju kolhozā «Krasnij Oktjabrj» savu saimniecību pieskaita pirmrindas saimniecību grupai, bet padomju saimniecībā «Rudzāti» tādās domās ir tikai 2 procenti aptaujāto.

Pēc aptaujāto iegūto datu analīzes var secināt, ka vairāki ražošanas apstākļi laukos jau sasnieguši rūpnieciskās ražošanas līmeni. Piemēram, par to, ka darba organizācija ir sasniegusi pilsētas līmeni, izsakās 44 procenti abu saimniecību iedzīvotāju.

Nedaudz sliktāka ir sadzīves apstākļu attīstība, jo 6 procenti aptaujāto, izlases kopumā ņemot, uzskata, ka neviens no sadzīves apstākļiem nav sasniedzis pilsētu līmeni. Dzīvokļu apstākļi mīnētājās saimniecībās ir uz visaugstākā attīstības līmeņa salīdzināmā ar pārējiem sadzīves apstākļiem. Par to liecina fakts, ka 69 procenti no aptaujātajiem strādniekiem, kalpotājiem un kolhozniekiem savus dzīvokļu apstākļus uzskata par līdzvērtīgiem pilsētu līmenim.

Ir arī atpazīstami iecirkņi — tirdzniecība un kultūras dzīve. Piemēram, 72 procenti par visatpazīstāko iecirkni uzskata tirdzniecību, un tādās pašās domās ir arī 44 procenti sovhoznieku. Par kultūras dzīves ziņāmu atpazīcību liecina 63 procenti aptaujāto, izlases kopumā ņemot, kuri pieskaita kultūras dzīvi pie saimniecību atpazīcībām iecirkņiem.

Padomju saimniecības «Rudzāti» strādnieki un kalpotāji pār-

svarā dzīvo viensētās. Tādu šajās saimniecībās ir 52 procenti no visiem aptaujātajiem. Turpretī kolhoza «Krasnij Oktjabrj» 62 procenti aptaujāto kolhoznieku dzīvo ciemata centrā.

Raksturīgi, ka neviens kolhoznieks savu saimniecību nepieskaita pie atpazīcību grupas, bet visi — Preiļu pilsētā, kā arī saimniecības centrā — un brigāžu centrā dzīvojošie — kolhozu uzskata par pirmrindas saimniecību. Turpretī padomju saimniecības «Rudzāti» sovhoznieki pieskaita savu saimniecību pie vidējās un daļa arī pie atpazīcību saimniecību grupas.

Aptaujātie kolhoznieki par ražošanas apstākļiem, kuri sasnieguši rūpnieciskās ražošanas līmeni, pārsvarā uzskata darba organizāciju, bet sovhoznieki — mehanizāciju.

No sadzīves apstākļiem kā vislabākie minēti dzīvokļu apstākļi. Tādās domās ir 71 procenti aptaujāto kolhoznieku, kuri dzīvo ciemata centrā, un 73 procenti kolhoza viensētņieku. Padomju saimniecībā «Rudzāti» 69 procenti aptaujāto viensētņieku, 67 procenti ciematā dzīvojošo un 56 procenti brigādes centra iedzīvotāju uzskatīja dzīvokļu apstākļus par vislabākajiem no visiem sadzīves apstākļiem. Turpretī 50 procenti no aptaujātajiem pilsētņiekiem par attīstītāko sfēru uzskata kultūras dzīvi.

Kolhoza viensētās un ciematā dzīvojošajiem cilvēkiem visatpazīcīgākais saimniecības iecirknis šķiet tirdzniecība, bet brigādes centrā dzīvojošiem — kultūras dzīve. Padomju saimniecības strādniekiem vislielāko neapmierinātību arī izraisa kultūras un

tirdzniecības attīstības līmenis.

LAUKSAIMNIECĪKAS RAZOSANAS INDUSTRIALIZĀCIJA — PILSĒTAS UN LAUKU BŪTISKO ATSKIRĪBU PĀRVĒRŠANAS PAMATS

Ļoti būtiski ir noskaidrot, kā paši lauku iedzīvotāji vērtē sasniegto mehanizācijas, darba organizācijas un celtniecības līmeni.

Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» 64 procenti aptaujāto kolhoznieku mehanizācijas līmeni vērtē kā vidēju, un arī padomju saimniecības ļaužu vairākums, proti — 92 procenti aptaujāto, mehanizācijas līmeni uzskata par vidēju. 30 procenti kolhoznieku un 6 procenti sovhoznieku mehanizācijas līmeni atzīst par augsti attīstīti.

Savukārt 4 procenti no visiem kolhoza un padomju saimniecības aptaujātajiem laudim mehanizācijas līmeni vērtē kā zemu.

Arī tehnikas remontu un uzglabāšanu abu saimniecību iedzīvotāju vairākums, tas ir — 67 procenti, vērtē kā apmierinošu.

Krasas atšķirības ir abu saimniecību darba organizācijas attīstības līmenī. 72 procenti kolhoznieku darba organizāciju kolhozā vērtē kā labu, bet padomju saimniecībā tā domā tikai 20 procenti no strādājošajiem. Jāuzsver, ka neviens no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» aptaujātajiem kolhozniekiem darba organizāciju nevērtē kā sliktu. Liels nopelns šeit, protams, ir kolhoza priekšsēdētājam, Nopelniem bagātajam lauksaimniecības darbiniekam R. Kavinskim.

Par ekonomiju un taupību

Izšķērdībai jādara gals

Gadu simtiem vecajās tautas pasakās trešajam tēva dēlam grūtos brīžos ceļu rādīja burvju kamolītis vai labās fejas dota dzērves spalva. Mēs dzīvojam tehniskās, elektronikas un polimēru gadsimtā, nemaz nerunājot par kosmosu un lāzeriem. Tāpēc gluži likumsakarīgi, ka trešais tēva dēls, ja viņš nonāktu mūsu apstākļos, arī rīkotos savādāk, divdesmitā gadsimta cienīgi.

To, ka gadi iet un tikumi mainās, krietni ielāgojuši arī mūsu rajona rūpnieki — savu uzņēmumu ražošanas atkritumus bieži vien atstāj jau pa celam uz izgāztuvēm. Nu vairs pasaku varonim nevajadzētu ne kamolītī, ne dzērves spalvu. Visu paša acīm var gana skaidri saredzēt — lūk, te bijusi, teiksim, Līvānu stikla fabrikas automašīna (zilgani zaļās stikla lauskas gluži vai ledus kalnus atgādina, vajag tikai bruņinieku zelta zirgā), tur atkal kaimiņi no bioķīmiskiem iegriezumies. Viss kā uz delnas — vai nav lieliski?

Fakts, ka rūpniecības uzņēmumu šoferi (laikam jau benzīnu taupīdāmi) nejaudā līdz izgāztuvēm aizbraukt, būtu viegli izskaidrojams un nokārtojams. Daudz svarīgāks ir tas cits — vieglprātīgā un neapdomīgā kārtā postā tiek aizlaisti valsts līdzekļi, tiek izšķērdēta valsts mantā. Un zaudējumi vairs nav visnieka pāris kapeikas, bet simti, tūkstoši un miljoni rubļu.

Par to, ka mūsu rajona rūp-

niecības uzņēmumi ir čakli valsts mantas izšķērdētāji, pārliecināties visai prozaiskā veidā — kopā ar rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētāju J. Kokoru un partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas instruktoru A. Vilcānu aizbraucām uz Līvānu pilsētas izgāztuvi, kas ierīkota kādreizējā karjera vietā.

Komunālo uzņēmumu kombināta darbinieki zināja stāstīt, ka ik dienas pie viņiem atved 2 līdz 10 autokravas ar rūpniecības atkritumiem. Turpat arī pierādījumi ikviena uzņēmuma aktivitātei. Izmantoti un neizmantoji papīra maisi, kaudzes ar polietilēna plēvi nākušas no Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas. Stikla fabrika uz izgāztuvi atgādājusi krāsainā stikla lauskas un vismaz pārdesmit kilogramus lieliska makulatūrā nododama papīra. Par to liecināja gliži ar auklu pārsietas vēl neizmantotas tehnoloģisko karšu ķīpas. Pat šūšanas fabrikas «Asote» Līvānu cehs atstājis savas pēdas — gližu lupatīņu kaudzītes.

Tomēr jāatzīst, ka viscentīgākie bijuši Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta laudis. Izgāztuvē atrodams gan šiferis, gan skaidu plāksnes, gan dažādi kokmateriāli, nemaz nerunājot par krāsām un līmi. Neņemot apgalvot, ka visas šīs mantas ir simtprocentīgi izmantojamas, tomēr lielākā daļā gan.

PSRS ekonomiskās un sociālās

attīstības pamatvirzienos uzsvērts, ka ir rasta principiāli jauna pieeja uzdevumam apmierināt ekonomikas vajadzības pēc materiālajiem resursiem. Iepriekšējos gados šīs vajadzības tika apmierinātas galvenokārt ar ražošanas paplašināšanu, bet tagad perspektīvā tika izvirzīts uzdevums panākt, lai, pieaugot vajadzībām pēc kurināmā, enerģijas, izejvielām, metāla un citiem materiāliem, šis pieaugums 75 līdz 80 procentu apmērā tiktu apmierināts, tos ekonomējot.

Pagaidām mūsu rūpniecības uzņēmumu vadītāji vēl nav apjautuši, ka šim uzdevumam ir vēsturiska nozīme, ka tā panākšanai jāmobilizē visas pūles un rezerves. Kā gan citādi izgāztuvē būtu desmitiem un simtiem nolietotu auto un traktoruru riepu? Kā gan citādi tur varētu atrast tik daudz metāllūzņu? Starp citu, daudzi uzņēmumi pagājušajā gadā tā arī neizpildīja plānu metāllūzņu nodošanā, makulatūras vākšanā. Un tas bija tāpēc, ka ne uzņēmumu vadība, ne partijas, ne komjaunatnes organizācijas šiem uzdevumiem neveltīja ne mazāko uzmanību.

Paredzēto pārveidojumu dziļums un vērienīgums turpmāk arvien neatlaidīgāk prasīs pacelt jaunā, augstākā līmenī tautas saimniecības vadīšanas darbu. Tas ir jāatceras ikvienas rūpnīcas, ikvienas fabrikas direktoram.

L. STRODE

Pasaules redzējums — krāsās

Krāsaina šī vārda tiešajā nozīmē bija viena no aizvadītajām marta svētdienām Preiļu 1. vidusskolā, kad uz tēlotājas mākslas olimpiādi šeit pulcējās 74 skolēni no visām rajona skolām. Ar prieku un aizrautību bērni visā krāsu pilnībā demonstrēja savu jūtu un emociju pasauli. Bagātīgi tika risināta folkloras tēma, zīmējot tautas pasaku un teiku ilustrācijas. Zēni savu fantāziju vēltīja kosmosa tēmai.

Jāatzīmē, ka, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, olimpiādes zīmējumu kvalitāte bija ievērojami augstāka, tāpēc žūrijas komisijai bija cītīgi jāstrādā, lai noteiktu pašus labākos darbus. Sevišķi izcelās Preiļu 1., Rudzētu un Rie-

biņu vidusskolu skolēnu zīmējumi. Tas, protams, liecina par skolotāju apzinīgo attieksmi pret darbu. Pieredzes bagātīgie zīmēšanas skolotāji K. Anspoks (Rudzētu vidusskola) un V. Kokina (Preiļu 1. vidusskola) savās stundās pratuši iemācīt ne tikai prasmi rīkoties ar krāsām un papīru, bet arī ikdienišķajā apkārtne atklāt neparasto.

Pirmās vietas un tiesības savu rajonu pārstāvēt olimpiādē Rīgā ieguva I. Kursīte, I. Vorslova no Preiļu 1. vidusskolas un riebiniete J. Belova. Labi zīmētāji, izrādījās, ir arī Līvānu 1. vidusskolā, taču olimpiādē šī skola varēja būt plašāk pārstāvēta.

Kamēr valrums rajona jauno

mākslinieku noņēmās ar akvareļa, guaša krāsām, savas izdomas spējas un praksi veiklību demonstrēja veidotāji. Jāpiebilst, ka ar šo jaunrades veidu rajona skolās nodarbojas visai maz. Labāk veicās pašiem mazākajiem no Preiļu 1. vidusskolas 1. c klases — D. Abricka un I. Jaudzemam. Arī viņi piedalījies republikas mēroga olimpiādē. Kā interesantu faktu gribas atzīmēt, ka olimpiādē piedalījās un ar samērā labiem rezultātiem vēl divi I. Jaudzema vecākie brāļi.

M. ABRICKA,

rajona tautas izglītības nodaļas tēlotājas mākslas apvienības vadītāja

DARBA DARĪTĀJU SKATĪJUMĀ

74 procenti padomju saimniecības lauzu savas saimniecības darba organizāciju vērtē kā apmierinošu.

Diezgan lielas atšķirības vērojamas arī abu saimniecību ražošanas ēku celtniecības tempu attīstībā. Kolhozā par labiem tos uzskata 60 procenti aptaujāto, sovhozā — tikai 6 procenti, pie tam 24 procenti sovhoznieku šīnī zinā dod negatīvu vērtējumu.

Mazākas atšķirības ir dzīvokļu celtniecībā. Abu saimniecību iedzīvotāju vairākums to vērtē kā apmierinošu.

No ražošanas un dzīvokļu celtniecības tempiem abās minētajās saimniecībās atpaliek sabiedrisko ēku celtniecība, kuru 34 procenti laucinieku vērtē kā sliktu. Tas, protams, atstāj lielu ietekmi uz kultūras un sadzīves pasākumu organizēšanas iespējām laukos.

TIRDZNIECĪBAS UN SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS VERTEJUMS SAIMNIECĪBAS STRADĀJOSĀ SKATĪJUMĀ

Lauksaimniecības attīstība, ciematu veidošanās, kolhoznieku un padomju saimniecību darbinieku reālo ienākumu straujais pieaugums izvirza augstākas prasības arī tirdzniecībai. Preiļu rajona lauku iedzīvotājus apkalpo patērētāju kooperācijas sistēma, kuras funkcijās ietilpst personiskā patēriņa priekšmetu realizācija.

Mazumtirdzniecības preču apgrozījums kolhoza «Krasnij Oktjabrj» divos veikalos 1983. gadā bija 790,8 tūkstoši rubļu, bet padomju saimniecības «Ru-

dzāti» četros veikalos — 624 tūkstoši rubļu.

Lauku iedzīvotāju pirktpējas palielināšanās nosaka sabiedriskās ražošanas attīstību un viņu reālo ienākumu pieaugums. Piemēram, XI piegādē strādnieku un kalpotāju vidējā darba alga pieaugusi par 13 procentiem, bet kolhoznieku darba samaksa sabiedriskajā saimniecībā palielinājusies par 29 procentiem.

Pirktpējas palielināšanās jūtamī vairo pieprasījumu pēc patēriņa precēm un ietekmē tā struktūru laukos. 34 procenti no visiem abās saimniecībās aptaujātajiem laudim pārtikas preču piegādi uzskata par neapmierinošu. Mūsdiņ, būtu ļoti vēlamas, lai lauku iedzīvotāji nepieciešamos pārtikas produktus censtos sarīkot individuālajam patēriņam savās plemājās saimniecībās.

Tirdzniecības organizāciju uzdevums, protams, ir arvien labāk, arvien pilnīgāk apmierināt lauku lauzu pieprasījumu. It īpaši pēc rūpniecības precēm. Rūpniecības preču piegādi kolhozā «Krasnij Oktjabrj» 32 procenti aptaujāto raksturo kā neapmierinošu. Tādās pašās domās ir 46 procenti sovhoznieku. Saprātams, ka preču sortimentu līdz ar to abu saimniecību iedzīvotāju vairākums uzskata par sliktu.

Izdarot vienreizēju iepirkšanos, preču iegādei 48 procenti aptaujāto kolhoznieku un 54 procenti padomju saimniecības cilvēku patērē mazāk par 1 stundu. Tomēr 29 procenti aptaujāto vidēji abās saimniecībās preču iegādei patērē vairāk nekā 3 stundas.

Labāks stāvoklis vērojams sa-

biedrīskās ēdināšanas uzņēmumu darbā. No visiem aptaujātajiem iespēja regulāri pusdienot ēdnīcās ir 66 procentiem aptaujāto kolhoznieku un 76 procentiem aptaujāto strādnieku un kalpotāju. Tas izskaidrojams ar jaunu sabiedrīskās ēdināšanas uzņēmumu, proti — ēdnīcu, uzcelšanu saimniecībās. Bez tam kolhoza un padomju saimniecības strādniekus, kuri strādā vairāku kilometru attālumā no kolhoza centra, pusdienās uz ēdnīcu ved ar speciāli šim nolūkam paredzētu transporta līdzekli. Līdz ar to regulāra iespēja pusdienot ēdnīcā tiek nodrošināta arī laukstrādniekiem.

Turpmāk tirdzniecības un sabiedrīskās ēdināšanas uzņēmumi pirmām kārtām jāceļ ciematu centros. Tad viensētnieki tur pārcelsies arī preču iegādes labāku iespēju dēļ. Tā kā lauku iedzīvotāju pārcelšanās no viensētām uz mūsdienu kolhoza vai padomju saimniecības ciemata centru ir komplicēta sociāli ekonomiska problēma, tad iedzīvotāju izvietojuma optimālās shēmas izstrādāšanā jāievēro lauku iedzīvotāju demogrāfiskie procesi un agrāri rūpniecisko kompleksu veidošanās tendences.

Visu šo faktoru zinātniskā risināšana un mūsdienu lauku ciemata pakāpeniska veidošana rada labvēlīgus apstākļus un priekšnoteikumus pilsētas un lauku būtisko atšķirību galīgai pārvarēšanai.

Iepriecinoši, ka lauku iedzīvotājiem, izdarot vienreizēju iepirkšanos, ir jāpatērē samērā neliels laiks. Kolhoza ciematā dzīvojošie un brigādes centra iedzīvotāji,

Netraucēsim zivju nārstu!

Klāt aprīlis. Un varam secināt, ka šī ziema zivīm bija samērā labvēlīga — skābekļa bāds lielu postu nenodarīja. Dzīvību ūdeņos sargāja pati daba: avoti un upītes, kas atsvaidzina ezerus, ilgi neaizsala.

Arī cilvēki palīdzēja zemūdens iemītniecēm. Šajā nozīmē gribu uzteikt kolhoza «Vārkava» galveno inženieri Antonu Znotiņu. Preiļu siera rūpnīcas darbiniekus Jāni Vilcānu un Evaldu Gribušu. Viņi jau pērnās vasaras nogalē parūpējās par Bleidas ezeru, kurā ik ziemu zivis slāpa. Viri sekoja ūdeņiem līmenim ezerā. Kad tas sāka kristies, tika aizdambēta upīte, kas iztek no ezera.

Diemžēl jārunā arī par dabas piesārņošanu, kas vērojama lielākajos ezeros — Rušonas, Ciriša, Feimaņa, arī citos. Ledū izurbtajos caurumos vai izcirstajos āļņos un to tuvumā piedrazots: sērkociņi, cigarešu gali, stikla lauskas (kā redzams, ir lietoti alkoholiskie dzērieni un pēcāk pudeles sadauzītas pret ledu). Kāds dedzinājis niedres. Kad ledus izkusis, visa draža nokļūs ūdeņos. Tikš kaitēts zivīm.

Tagad dabas draugu uzmanība jākoncentrē, lai aizsargātu nārstojošās zivis. Atgādinu, ka no

16. aprīļa līdz 20. jūnijam no krasta drīkst makšķerēt tikai ar vienu makšķeri (lieto vienu āķi), no 1. maija zivis drīkst ķert ar spinningu. Mednieku un makšķernieku biedrības pārzīnā nodotajās ūdenskrātuvēs (saņemot speciālas atļaujas) drīkst makšķerēt no laivas ar vienu pludināmu makšķeri (no 16. aprīļa), lietojot vienu āķi; spinningot no laivas atļauts ar 1. maiju.

Zivju nārsta laikā (divus mēnešus) aizliegta jebkāda zveja caurtekās, kas savieno ezerus vai ezeru ar upi.

No brīža, kad iziet ledus (vai arī izkūst), līdz 30. aprīlim aizliegts zvejojot līdakas.

Un vēl — makšķernieka gaitās allaž ejiet ar personību apliecināšu dokumentu kabatā. Nemiet paraugu no medniekiem, kuriem vienmēr līdzī visi vajadzīgie dokumenti.

Nobeigumā uzaicinu: tagad, zivju nārsta laikā, bez īpašas vajadzības neejiet pie ezera vai upes. Netraucēsim zivīm mierīgi nārstot! Pēc tam būs arī lielle lomi.

A. IVANOVŠ,

zivju aizsardzības valsts inspektors

No tiesas zāles

Sods par kandžas izgatavošanu

Tautas tiesas priekšā — pensionāre Genovefa Jāzepa m. Zvirbule (dzimusi 1921. gadā, dzīvo Turku ciema Veiguros). G. Zvirbule pastāstīja, ka dzīvo viena pati, ka nav bijis vairs māks, ka kaimiņi pamācījuši, lai izbrūvējot kaut ko iemalkojamu. Tad malku sazāgēšot. Viņa atradusi vecu kanzu (lai aizlīpinātu caurumus tajā, izlietojusi puskuķi maizes), atradusi arī kandžas dzenamo aparātu, kas silītē mētāties kopš tiem laikiem, kad dzīvs vēl bijis viņas tēvs. Ar šīs tehnikas palīdzību arī izgatavojusi piecas pudeles kandžas.

Šo faktu atklāja milicijas darbinieki, un G. Zvirbule tika saukta pie atbildības: par kandžas izgatavošanu un kandžas džišanai pielāgotu iekārtu glabāšanu jāsamaksā 100 rubļu sods.

Valentinai Jāzepa m. Brūverei (dzimusi 1949. gadā, dzīvo Prei-

ļu ciema Ličos) kandža ievajadzējusies nevis dzeršanai, bet gan ierīvēšanai, tā sacīt, ārstnieciskos nolūkos. Tiesas sēdē sabiedriskais apsūdzētājs šo mānīšanas atmaskoja — V. Brūvere ir izglītots cilvēks, kas lasa laikrakstus, klausās radio un skatās televīzijas raidījumus. Un vēl — V. Brūvere pati ir laba un čakla strādātāja, viņa arī saprot, kādu launumu sabiedrībai nodara alkohols. Diemžēl nopietnus secinājumus nav izdarījis.

Par kandžas izgatavošanu un šim nolūkam piemērotu aparātu glabāšanu V. Brūverei bija jāšķiras no 200 rubļiem.

Jācer, ka dārgā mācība nāks par labu. Ne tikai G. Zvirbulei un V. Brūverei, bet arī tiem, kas klusībā cer uz kandžas malku.

A. LOGINS,

Preiļu rajona prokurora palīgs, tieslietu padomnieks

niecībās ienākumi uz vienu ģimenes locekli pārsniedz 90 rubļus mēnesī.

Ar katru gadu palielinās lauku iedzīvotāju iespējas izmantot kultūrizglītības iestāžu pakalpojumus. Iespējas apmeklēt bibliotēku no 100 aptaujātajiem ir 86 procentiem cilvēku, bet iespējas noskatīties televīzijas pārraidēs, pie tam regulāri, ir 69 procentiem abu saimniecību strādājošajiem.

Daudz sliktāks stāvoklis ir ar teātra izrāžu apmeklēšanas iespējām. Piemēram, 49 procenti aptaujāto lauku iedzīvotāju teātrus, koncertus un izrādes vispār neapmeklē, 51 procenti no viņiem tos apmeklē dažreiz, bet regulāras iespējas nav nevienam no aptaujātajiem cilvēkiem.

Diezgan apmierinošs līmenis ir sasniegts arī sporta un mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu darbā. Piemēram, 52 procenti no visiem kolhozā un padomju saimniecībā aptaujātajiem sporta darbu vērtē kā aktīvu. Tas liecina, ka sports ienāk katru lauku iedzīvotāja ikdienā.

Lielā mērā atpaliek mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu darbs. Piemēram, padomju saimniecībā «Rudzāti» 66 procenti aptaujāto sovhoznieku uzskata, ka šie kolektīvi praktiski nemaz nedarbojas.

Atbildes uz anketas jautājumiem liecina, ka 91 procenti aptaujāto lauku iedzīvotāju abās saimniecībās uzskata, ka šāis uzņēmums ir sabiedriskam darbam piemērotas telpas. Tāpēc gluži dabīgi rodas jautājums, kāpēc 36 procenti aptaujāto apgalvo, ka mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi nedarbojas? Vai tas neļiecina par pašu lauku iedzīvotāju zināmu pasivitāti?

Mākslas dienas-86 * Mākslas dienas-86

ATELĀ: (no kreisās) Jāzeps Čerņavskis, Aleksandrs Rečs, Polikarps Čerņavskis, Jāzeps Čaičs un Vladislavs Babris. J. SILICKA foto

Top pastāvīga izstāde

Nu jau trešo gadu keramika Polikarpa Čerņavskā māla dziesma neskan mālainajos pakalnos, baltas bērzs malā. Viņa keramika radusi māju ielu Preiļos, nelielā namiņā Talsu ielā. Taču silti saulainās, brūnganās, dzeltenīgās, zaļganās zemes nokrāsās savā mirdzumā atkal un atkal greznojas uz krūzēm, vāzēm, svečturiem, šķīvjiem.

Kā allaž steidzīgs, vienkāršs, strādīgs Polikarps Čerņavskis ceplī liek keramikas izstrādājumus un prāto par saviem skolniekiem — dēlu Jāzepu, znotu Jāzepu Čaiču, krustdēlu Aleksandru Reču. Arī ceturtais — Vladislavs Babris nāk no radu kārtas — sievasbrālis. Ļipi pieci tagad apsaimnieko Polikarpa Čerņavskā darbnīcu. Kad visi kopā, tad nelielajā istabiņā, kur izvietota virpa, rit sarunas par māliem, glazūrām, par vienkāršiem Latgales podiem, greznām vāzēm, zarantiem svečturiem, kas novada keramikas slavu aiznesuši tik tālu. Par keramikas tehnoloģisko pusi — virpošanu, glazēšanu, rotāšanu, dedzināšanu. Var iemācīt virpot vienkāršas formas traukus, apieties ar virpu, bet meistarīgums izkristalizējas tikai gadu gados.

Kas meistara Polikarpa Čerņavskā dzīvē bijis jauns kops pērnā gada Mākslas dienām? Mazliet sarādās ar pilsētniecisko šaurību, ar elektrisko ceplī, ar daudzām lauku viram neikdienišķām lietām. Darbs pie elektriskā cepla šķietami vienkāršs, taču tāda šaurība nekādā nesaskaļā grezno krāsu zaigojumu, kāds ir istā lauku keramikas krāsni.

Taču, kā atzīst meistars, pārīšanai no Silajāņiem uz pilsētu ir arī savs labums. Jaunie sāk turēties tuvāk Čerņavsku tēva virpai. Agrāk, kad ieradās ciemos, tikvien kā paniekojās ar virpu. Bet tagad arvien drošāk mālam sāk pievērsties Jāzeps Čaičs (klūvis par pilntiesīgu «Daifrades» biedru un pavisam noteikti iet uz tautas darbamata meistara godu). Keramikas noslēpumos pacietīgāk iedziļinās arī dēls Jāzeps, podnieka rīpa uzticīgāk sāk klausīt krustdēlam Aleksandram Rečam. Ai, kā Preiļiem vajag savu keramikas darbnīcu un ceplī!

— Ne jau man to vajag, — saka Polikarps Čerņavskis. — Man pietiek ar savējo. Jaunajiem vajag, skolēniem vajag. Kamēr vēl spēks un veselība, varētu pamācīt, padomu dot.

Polikarpa Čerņavskā darbnīcā Mākslas dienu priekšvakarā rosība. Kopā ar dzīvesbiedri Staņislavu viņi allasa darbus personālizstādei. Darbnīcas otrais stāvs izremontēts un, lūk, tur novietosies savs simts keramikas izstrādājumu. Taka uz Čerņavsku māju allaž bija iemita Silajāņos, tāpat arī Preiļos pie darbnīcas piestāj ekskursantu autobusi. Arī pats varēs pasēdēt pie savām vāzēm, krūzēm, svečturiem. Jo, kaut arī sirds allaž prasās pēc jauniem darbiem, kaut arī meistars vienmēr aizrautīgi gatavojas katrai izstādei rajona mērogā, Rīgā vai kaimiņrepublikā, laiku pa laikam vajag atpūtināt rokas.

A. ILJINA

Mūsu konsultācija

Pastiprināta atbildība

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1985. gada 12. novembra dekrētu apstiprinātas izmaiņas un papildinājumi Latvijas PSR Kriminālkodeksā un Kriminālprocesa kodeksā par patvaļīgu individuālo celtniecību.

Par dzīvojamo māju, vasarnīcu, saimniecības un sadzīves ēku, kā arī citu būvju patvaļīgu celtniecību, ja nav pienācīgas atļaujas vai attiecīgi apstiprināta projekta vai ir būtiskas atkāpes no projekta, vai rupji pārkāptas celtniecības pamatnormas un noteikumi, ja tie tiek turpināti pēc administratīva soda piemērošanas par šīm darbībām, — soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar labošanas darbiem uz laiku līdz diviem gadiem, vai ar naudas sodu līdz trīsdesmit rubļiem, konfiscējot patvaļīgi uzcelto būvi.

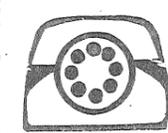
Par pilsōnu dzīvojamo māju, vasarnīcu, saimniecības un sadzīves ēku, kā arī citu būvju celtniecības projektu apstiprināšanu, ja tajos būtiski pārkāptas spēkā esošo normatīvo aktu prasības, kuri regulē minēto būvniecības objektu projektēšanu un celtniecību, paaugstināta arī projektēšanas organizāciju darbinieku atbildība.

A. POPLAVSKIS, arhitektūras un celtniecības kontroles rajona arhitekts

Redaktora v. L. ZENKEVICA

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карог» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. К. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

TV Viļņa

12. APRILIS. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana. 9.50 — Dokumentālā filma. 10.20 — TV skolēniem. 10.50 — «Veselība». 11.20 — Cirka arēnā. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — «Apstāties, mirklī!». 13.30 — Fotoalmanahs. 14.00 — «PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvē!» 15.00 — Koncerts. 15.25 — Mākslas filma «Pusaudži Visumā». 16.45 — Tikšanās ar Gruzijas kinostudijas kinoaktieru teātri. 17.50 — Zīnas. 18.00 — Estrādes mākslinieku koncerts. 18.30 — PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvē! 18.45 — Zīnas. 18.50 — Zurnāls «Mūzika». 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma. 22.50 — Zīnas. 23.05 — Populārās āritas. 23.40 — Mākslas filma «Pacelsiānās». 2. sērija.

13. APRILIS. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana bērniem. 9.50 — Nedēļas atbalsis. 10.25 — TV skolēniem. 10.55 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 11.30 — Gimenes žurnāls. 12.10 — Reklāma. 12.20 — Delo baleta mākslinieki. 13.10 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 13.45 — Multiplikācijas filma 14.00 — Sodien — Valsts pretzaisa aizsardzības karaspēka diena. 14.15 — Koncerts. 14.25 — Jaunatnes studija. 15.10 — Agrārūnnieciskais komplekss: cilvēki un darbi 16.00 — Dziesma — dziesma-86. 18.00 — Zīnas. 18.10 — Koncerts. 18.30 — No filmotēkas fondeim 19.20 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filma. 23.50 — Zīnas.

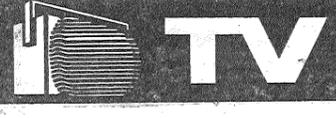
DAUGAVPILS STARPRAJONU GĀZES SAIMNIECĪBAS MONTĀZAS UN EKSPLUATĀCIJAS PĀRVALDE

atgādina uzņēmumu, iestāžu, kōlhozu, sovhozu vadītājiem, pilsētu un rajona iedzīvotājiem:

lai novērstu gāzes vadu bojājumus, aizliegts bez saskaņošanas veikt zemes darbus, stādīt kokus un krūmus, iedzīt stabus, būvēt ēkas, iekārtot vaļēja un slēgtas noliktavas.

Lai saskaņotu dokumentus, jāerīežas gāzēs saimniecības katorī Preiļos (telefons 22880) vai Līvānos (telefons 44554), bet laukos — pie darbinieka, kurš attiecīgajā kolhozā vai sovhozā ir atbildīgs par gāzes saimniecību.

Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas kolektīvs izsaka dziļu līdzjūtību Leonardam Anspokam sakarā ar MĀTES nāvi.

TV RĪGA

11. APRILIS. 10.05 Vācu valoda 8. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zīnas. 16.10 Leņingradas populārzinātnisko filmu studijas filmu programma. 16.25 L. Beethoven. 2. koncerts klavierēm ar orķestri. 17.00 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.35 Karēlijas APSR Valsts dziesmu un deju ansambļa «Kantele» koncerts. 18.15 «Stāsti par profesijām». Baltkrievijas televīzijas dokumentālā filma «Vārds Radkevičam». 18.50 Radošās apvienības «Ekrāns» koncertfilma «Pavēla Aedonicka dziesmas». 19.30 «Mūsu dzīves Programma». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 «Globuss». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 J. Lūsis. «Ko tur liegties, nav vērts...». Valsts Liepājas teātra izrāde. Starpbrīdī — ap 22.50 — zīnas.

CENTRĀLĀ TELEVĪZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

11. APRILIS. 8.00 «Laiks». 8.40 «Cilvēk, dziesma paliek tev!». 9.35 Mākslas filma «Ieskrējens». 10.50 «Pasaule un jaunatne». 11.25 Zīnas. 14.30 Zīnas. 14.45 Televīzijas dokumentālās filmas «Laikmeta prasības» pirmizrāde. 15.00 «Ermitāža». 15.30 Mākslas filma «Ta sākas leģenda». 16.35 Zīnas. 16.40 Spēle V. Čkalova Maskavas kultūras nama pūtēju orķestris 16.55 Kosmonautikas dienai un PSRS lidotāja kosmonauta J. Gagarina pirmā orbitālā kosmiskā lidojuma 25. gadadienai veltītā svētnīgā sēde un koncerts. 21.00 «Laiks». 21.45 Televīzijas viktorīna «Kas? Kur? Kad?». 23.20 «Sodien pasaulē».

TV RĪGA

12. APRILIS. 10.00 Raidījumu programma. 10.05 «Pieredzes stafe». 10.35 «Atturība — dzīves norma». 11.05 «Pa kritisko materiālu pedām». 11.35 «Tiekas kaimiņi». 13.15 «Rūdiņums». 14.00 «PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvē!». 14.30 «Globuss». 15.00 Radošās apvienības «Ekrāns» dokumentālā filma «Juris Gagarins». 15.50 Skolēniem. «Skrubis un Skrubiņa». Liepājas skolēnu kultūras nama «Vaduguns» lelu teātra izrāde. 16.25 «Augst pāri laikam». 17.15 «Jaunā, kais teātro». 17.45 «Mūžu dzīvo, mūžu mācies». 18.30 PSRS meistarsacīkstes futbolā. «Daugava». Lančhuti «Gurija». 20.15 Informatīvā programma «Panorāma». 20.45 Permas televīzijas studijas dokumentālā filma «Ziemeļu avoti». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 «1985. gada PSRS Valsts prēmijas laureāti kino- mākslā».

12. aprīlī Jaunaglonas 58. profesionālī tehniskajā vidusskolā notiks ATVERTO DURVJU DIENA. Interesentus lūdzam apmeklēt mūsu skolu. Administrācija

RAJONA LAUKSAIMNIECĪBAS DZĪVNIEKU MAKSĻOSANAS APSEKĻOSANAS STACIJAI vajadzīgi šoferi uz automašīnām UAZ-452 D. Alga pēc izpeļņas (170 — 220 rubl.).

RIGAS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS aicina doties ceļojumā ar komfortablu motorkuģi «Azərbayca» pa maršrutu Rīga — Leņingrada — Rīga no 8. līdz 12. maijam. Ceļazīmu cena no 90 līdz 300 rubļiem.

Tūristiem piedāvā divvietīgas, trīsvietīgas un četrvietīgas kajītes ar visām ērtībām. Uz motorkuģa ir kinoteātris, muzikālais salons un lasītava, sauna. Leņingradā paredzēta daudzveidīga ekskursiju programma. Ceļazīmes var iegādāties Rīgā, Smilšu ielā 10, realizācijas un reklāmas daļā. Tālruni 228578, 211793.

Sirsnīgi pateicamies kolhoza «Dzintars» kolektīvam, valdei, grāmatvedības darbiniekiem, darbabiedriem, Rožkalnu cema izpildkomitejai, Jēkabpils ražošanas apvienības «Dolomīts» kolektīvam, kaimiņiem, radieš, draugiem, saimniecēm, Vanagu medpunkta feldšerei Annai Starei par sniegto palīdzību slimības laikā un visiem, visiem, kas juta līdzī un bija kopā ar mums lielajās bēdās, pavodot mīļo māmiņu Emiliju Vilcāni pēdējā gaitā. Meitas

CENTRĀLĀ TELEVĪZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

12. APRILIS. 8.00 «Laiks». 8.40 Spēle KPFSR Nopelniem bagātais mākslinieks — ārsts A. Sirokovs. 9.00 Televīzijas žurnāls vecākiem «Vienkāršās sarežģītās patiesības». 9.30 «Visiem un ikvienam». 10.00 «Veselība». 10.45 Apskats «Tēlotāja māksla». 11.30 «Kurā ielā svētki?». 12.20 «Cilvēks. Zeme. Visums». 13.05 Spēle vijolnieku ansamblis. 13.15 «Dzīvnieku pasaulē». 14.15 «Par laiku un par sevi». «Dzejas antoloģija». 14.30 Zīnas. 14.45 «Pirmoreiz CT ekrānā». Mākslas filma «Caur ērkšķiem uz zvaigznēm». 1. un 2. sērija. Pārtraukuma — 16.00 — zīnas. 17.20 Multiplikācijas filma. 17.30 Televīzijas žurnāls «Sadraudzība». 18.00 Pasaules čempionāts hokejā. PSRS izlase — Zviedrijas izlase. Pārtraukuma — 19.10 — zīnas. 21.00 «Laiks». 21.40 «Tikšanās Zvaigžņu pilsētiņā». Nobelguma — zīnas.

TV RĪGA

13. APRILIS. 8.55 Raidījumu programma. 9.00 «Skolēniem no 10 līdz 14». 9.50 Jaunatnei. «Viens, divi, trīs...». 10.30 «Mozartka». 11.30 «Tev un visiem». 12.00 «Lauki: cilvēki un darbi». 12.40 «Mūžu dzīvo, mūžu mācies». 13.25 «Ko tu proti?». 15.25 «Pienupītes» krastā. 16.25 «Drizuma TV ekrānā». 16.40 «Acis». 17.20 «Slāpju spoguļi». Kinostudijas «Kirgizfilm» dokumentālā filma «Vai viņi ir tiesājami?». 17.30 Nedēļas apskats (krievu val.). 18.00 «Pēc mazo skaņtāžu vēlēšanās». Multiplikācijas filmu programma. 18.30 «Mākslas dienas-86» leivodot. 19.00 Literārais klubs «Avots». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 «Meridiāns». 21.00 «Laiks». CT 21.45 «Koncerts radio studijā. 22.35 Režisora A. Burova multiplikācijas filmu programma pieaugušajiem.

CENTRĀLĀ TELEVĪZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

13. APRILIS. 8.00 «Laiks». 8.40 Rītmiskā vingrošana. 9.10 Televīzijas dokumentālā filma «Marli pils». 9.20 Sportloto 15. izloze. 9.30 «Modinātājs». 10.00 «Kalpoju Padomī Savienībai». 11.00 «Rīta pasta». 11.30 «Ceļotāju klubs». 12.30 «Mūzijas kiosks». 13.00 «Lauku dzīve». 14.00 «Sodien — Valsts pretzaisa aizsardzības karaspēka diena». 14.15 Divkārt Sarkankarogotā A. Aleksandrova Akadēmiskā Padomju Armijas dziesmu un deju ansambļa koncerts. 14.25 «PSRS Tautas mākslinieka kinorežisora S. Gerasimova mākslas filma». Mākslas filma «Žurnālists». 1. un 2. sērija. 18.00 «Starptautiskā panorāma». 18.30 Pasaules čempionāts hokejā. Somijas izlase — PSRS izlase. Pārtraukuma — 19.10 — zīnas. 21.00 «Laiks». 21.45 «Zelta zivtiņa». Televīzijas uzvedums. 23.20 Zīnas.

Paldies tev, māt, par tavām mīļām rokām, Par silto pagalvi, ko tu man klāji. Paldies tev, māt, par tavām stiprām rokām, Par vārdiem labajiem, ar kuriem modināji. (J. Osmanis) Izsakām dziļu līdzjūtību Preiļu rajona patērētāju biedrības darbiniekam Viktoram Garkalnam sakarā ar MĀTES nāvi. Preiļu rajona patērētāju biedrības administrācija, arod- biedrības komiteja, darbinieku kolektīvs

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtās zemes takām, Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet. (J. Rūsinš)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Antonam Smanam, TEVU uz smiltāju izvadot. Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Rokas, kas mīlēja darbu, — gurušas, Sirds, kas vēlēja labu, — atdusas. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, JŪLIJU VAIVODI uz kapu kalniņu izvadot. Kolhoza «Vārkava» valde

Māt, man atdevi savas durvis, Tagad tās mierīgi veru. Māt, man atdevi savu avotu, Visu mūžu to dzeru. (M. Bārbale)

Kad baltie pūpoli māj pēdējās ardievas ANSPOKU MĀMULAI, dalāties lielajās bēdās ar meitu Eleonoru. Puncuļu fermas kolektīvs

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevu- mām krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no- daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības no daļai — vēstulu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves no daļai — 22203, informācijas no daļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par studinājumiem — 22305.

Tir. 13 452 eks. (latv. val. 9701 eks., krievu val. 3751 eks.). Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirz- niecības lietu komitejas Daugavpils tipo- grāfijā 228400. Domājams, Vaikas ielā 1. Indeks 68169. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 451.